

GLAS NARODA.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Štev. 37.

New York, 3. avgusta 1898.

Leto VI.

Goropadna laž.

„Amer. Slov.“ ne zna za drugača, ko mu v Towru, Minn., pojema sapa in se bode zopet kmalu mufal, da laže in škodo dela na neopravičen način, ko sam ne more več shajati, pa misli, bodem pa še drugim škodoval.

Evo istino: Vsak brzoparnik velja od 1. julija na Bremen \$35, ker je plačati \$3 za vojni kolek, to vé vsakdo, le „Amer. Slov.“ pisan in uredovan po nezrelh pobalinah ne vé in dolži in krade kredit, ker je sam ob njega prišel; iz Bremana velja voznja v Ljubljano \$7.40, to tudi vé vsakdo kdor je kedaj potoval; pred 1. julijem je veljala voznja od New Yorka čez Bremen do Ljubljane z brzoparnikom \$39.40, a ne centa več, ne manj, ne pri nas, ne kje drugje; druge vrste parniki pa \$33.40. Pri nas ni nobeden rojak iz Arkansasa pokazal ni centa za tiket iste dni, kako morejo o kaki slepariji govoriti? Mogoče so bili ti možaki pri kakem tičku, ki jih je slekel, pa se na nas jezé. Čudno le zakaj ne povedó koliko so plačali za brzoparnik na Bremen in Ljubljano? Ali jih je sram? „Amer. Slov.“ naj bi se vendar raje preje prepričal blizo njega na banki koliko veljajo parniki od 1. julija na Bremen, in to brzoparniki in potem v Ljubljano, potem naj bi neumnosti pisaril in zradel kredit, kar je že navajan kljub tonzuri in maziljenih prstov. Bičal naj bi nas, ako bi v istini kaj pokrivičivzeliljudem, a sam oni Š. V. pravi, da so drugje tikete kupili; ali jih jim je kdo dal zastoj? Kje more biti torej govor o odiranju? Zakaj pa „Amer. Slov.“ molči kadar smo v istini nebrojno rojakom za pomagali in svoje lepe novce žrtvovali, tudi izmed njegovimi sovrstniki najde neke v tej deželi moža, kteremu smo toliko storili kar bi sam urednik „Amer. Slov.“ ne bi storil. Nahajajo se rojaki, kteri so dospeli sem in mi morali za nje kolektirati, jih celo preobleči, da so naprej mogli; nekoč je urednik sam nekemu takemu siromaku posle dne devlje z nog dal, da je mogel dalje; nebroj sirot je bilo že pri nas, a nobeden ni odšel praznih rok.

Čitajte Slovenci goropadno laž: „Amer. Slov.“ čevka v dopisu iz Bremana, da so 4 možje 1. jul. odpotovali iz Arkansasa; dobro, 1. julija je bil petek, 2. jul. soboto je odpljula nesrečna „La Bourgogne“ z 12 Slovenci; v nedeljo je bilo toraj 3. jul., mi nismo videli nobene glave človeka iz Arkansasa, v ponedeljek 4. jul. sta bila pri nas rojaka Anton Weis, in Jakob Majerle, oba iz Towra, Minn., in se odpeljali precej 6. jul. Nam so deuar dali in ga nazaj vzeli: laž. Ako kdo pri nas hoče „glibati“, vsakomu pravimo: pa drugje poprašaj! Nikdar ni bila nobena cena \$40.90 in nihče bi se ne mogel niti zmotiti, da bi toliko rekel, ker je ali \$39.40, sedaj pa s kolekom \$42.40 do Ljubljane, oziroma \$33.40 prejé, od 1. jul. pa \$40.40 in to ni nobena sleparija, ne odiranje, toliko velja tiket za nemški Lloyd v New Yorku pri vseh agentih, ali v San Francisci, ali v Towru, Minn., ali pa v Calumetu, Mich., pri Vertinu, ako ga dá kdo ceneje, pa žrtuje svoj itak mali zaslužek. To je gola istina in kdor zamore dokazati, da je kdaj pri nas za parniški tiket le cent več plačal, nego vođstvo predpisuje, mu vsak dolar z stotakom povrnem o. Tako obrekovanje je skrajna lopovščina.

Na vsakem tiketu je zapisa na svota s črkami in številkami, nobeden agent ne sme in nemore več zahtevati nego je predpisano, niti manj, drugače plača \$50 kazni. Toraj kaka zlobna trditev o odiranju pri nas. Pravo falotstvo!

Ze marsikdo je nam očital, da ne bodemo nikdar nič imeli ker smo predobri in to tudi nekaj slov. duhovnov, kteri se ne bavijo s takimi umazanostmi kakor urednik „Amer. Slov.“, skoraj bi se mu res smelo reči: „Alter schützt vor Thorheit nicht.“

Samo sumničite, fakti nimate, voda vam v grlo teče, vse vaše suhoparnosti, na molitvenih tiskane kupčijske laži, in obrekovanje vam nič ne pomaga, zopet se moram ufa ti lopovsko po fantalinih uredovano glasilo katoliške Jednote. Dober tek!

Bismark -- umrl.

Železnega in krvavega moža ni več.

Evropa ima njemu zahvaliti več tisoč milijonov dolga.

Sovražnik katoličanov in Slovanov je bil 83 let star.

Friedrichruhe, 30. julija. Knez Bismark je umrl. Umrl je dnešne po noči, 34 minut po 10. uri. Po oficijelnih poročilih je lahko umrl.

Knez Otto Bismark se je narodil dne 1. aprila 1815. v grajščini v pokrajini Saksen. Njegov stariši so bili plemiči nizke stopnje in niso bili bogati. Otto Bismark je od leta 1827. obiskoval berlinski Friedrich-Viljemov gimnazij, od 1830. pa tamonjski gimnazij imenovan „sivi samostan“; 1. 1832 bil na univerzi v Göttingen in 1833 v Berlinu. Leta 1835 je bil sodni avakultant, 1836. vladni poročevalec v Aachen, 1837. je bil vojak, 1838. je bil namestnik v Greifswald in se tam bavil z poljedelskimi studijami. Leta 1845 mu je umrl oče in Otto prevzel dom, tam ga izvolili krajevnim načelnikom in potem viteškim poslanecem v pruski deželni zbor, leta 1846. pa v saškega. Leta 1847. se je udeleževal obravnave za prvi združeni deželni zbor v Berlinu in se neumorno potegoval za kraljevi prestol; leta 1848. je zelo deloval in pisaril ter postal vodja desnice v pruskem deželnem zboru. Bil z dušo in telesom za kraljevstvo; 1. 1850 je podpiral Manteufflovo politiko in tako postal priljubljen pri kroni Hohenzollerjev. Leta 1859. je bil poklican v ministerstvo in gojil misel Avstrijo iz Nemčije vréti, samo da bi Prusija pridobila edino gospodarstvo; se to leto je šel v Peterburg za poslanika in tam videl v ruskem caru najboljšega prijatelja in zaščitnika Pruske; dve leti kasneje je bil poslanik v Parizu, tam si priučil zvijače Napoleona, ktere so se temu prujaku manjkale. Ko je domu na Prusko dospel, se je pričel baviti z armado, ministri so mu nasprotovali, a vsakega se je znebil. Mož se ni brigal za deželni zbor, ne za pravico, niti postavo. Leta 1863. je pomagal Rusiji in uprizoril zoper voljo zbornice šlezvig-holšteinsko vojno, ktere je bila posledica vojna leta 1866.

Za vojno med Avstrijo in Prusijo je le Bismark odgovoren, kar je tudi sam večkrat rekel. Pri nekem pogovoru meseca junija 1866 z Bambergerjem je rekel: „Moja največja zmagaja je, da sam od pruskega kra-

lja dobil napoved vojne proti Avstriji; leta 1865. pa rekel francoskemu poslaniku: „Posrečilo se mi je določiti pruskega kralja, kteri bode pretrgal vse ožje zveze njegove hiše z avstrijskim cesarskim prestolom.“

Vojna od leta 1866. je še mnogim v spominu, mnogo je bilo žrtov, hudo trpela Avstrija in Češka, Bismark je Avstrijo napadel ko je videl, da ima že z Italijo opraviti. Avstrija je podlegla v glavni bitki pri Kraljevem Gradcu in bil kmalu na to sklenjen mir, takoj nato se je pričela lepiti Nemčija, ali vladati pa Prusija.

Krvoželjnost Bismarkova se ni bila utešena, še večjo je hotel videti Prusko, zato z raznimi sleparijami uprizoril in Francozom posilil vojno leta 1870—71. Po krvavih bitkah so bili za vojno nepriljubljeni Francozi hudo poraženi, Prusi so pridrli v Pariz in zahtevali velikanske žrtve. Sedaj je Bismark ustanovil nemško cesarstvo in njegovo udano orodje cesarja Viljema kronal in proglasil nemškimi cesarjem. Od sedaj je bil Bismark diktator na Nemškem, sila pred pravico, je rekel napuhnen od slave, ko je gazil v krvi od na tisoče žrtev napojenih tleh.

Ko je njegova slava prikopala na vrhunec, se je stari lisjak v njegovem napuhu lotil tudi katoliške cerkve. Komu niso v spominu stroge naredbe proti katoliškimi duhovnom; gorje duhovnu, kteri je opravil kljubu prepovedi svojo dolžnost naročeno po kraji vseh kraljev, v zaemesečno ječo ga je pustil vréti! Zašledeval je škofo in terorizal kar le mogel, ako je kdo Bismarka omenil v kulturnem boju, je to toliko pomenilo kakor bi peklenščeka omenil.

Hud nasprotnik je bil Slovanom stari Bismark. Njegov je načrt kako pomemčiti pruske Poljake; on je sedeloval, ko so skrpalji postavo o nakupitev poljskih posestev v namene pomemčenja; na stotine milijonov so že izmetali, a Slovanov še ni konca, boje sa jih pa le.

Stari Bismark je delavcem nakloniz voljno pravilo, a baš s pomočjo te je šel s prizorišča.

Ni pa misliti, da je Bismark vse to svojji Prusiji storil iz domoljublja, kaj še, Bismark je bil zelo slab podkovnan z novci. Po bitki v Slezviku Holsteinu je dobil naslov grofa in red črnega orla, kteri mu je nesel na leto 6000 tolarjev ali 18.000 mark. Po vojni z Avstrijo mu je stari Viljem ukazal izplačati — ne iz svoja blagajne — 400.000 tolarjev ali 1.200.000 mark, za njegovo slavno mesarsko delo, postal je na to knez in k temu dobil lepo posestvo Lauenburg, ktero je med brati vredno 4 milijone tolarjev. Takoj prvo leto je ukazal za 80.000 tolarjev lesa izsekati. Potem je pričel izdelovati papir in žganje žgati. Podržal je nekaj železnice, njegov bankir baron Bleichröder pa zbil iz te špekulacije zase in svoje otroke lep milijonček. Koliko mu je nesla francosko-nemška vojna pa ni nikjer naznanjeno; le toliko je znano, da je ostavil nad 14 milijonov mark premoženja. Sedaj zapušča dva sinova, kterima je tudi dobro postljano.

Šel je velik mož proti večnosti, mož, kteri je evropskim davkoplačevalcem prouzročil tisoče milijonov dolga za ztraženje oboroženega miru; šel je zvitež in sovražnik Slovanov, a svet je ostal; hvale mu je dolžna le Pruska in njegova sinova; v zgodovini bode po kaj različno popisan. Tako delajo vsi, veliki in mali, eden drugemu prostor, kolo časa se obrne in vpihne nit življenja orjakom, bogatašem in siromakom!

Vojne vesti.

Kako se je Ponce podalo.

Ponce, 29. julija. Podrobnosti o podaji družega največjega mesta na Porto Rico. Bilo je v sredo, ko se je zvedelo, da so amerikanske vojne ladije došle pred luko. Grozen strah se je polastil prebivalstva pa tudi posadke, kajti vkljub španske cenzure je ljudstvo le zvedelo, kako moč imajo amerikiški topovi.

Poveljnik mesta je še ugibal, kaj da mu storiti, že je „Wasp“ prijadrava v luko in se drzno nastavila blizu obrežja. „Wasp“, mala pomožna topničarka je par malih topov imela pripravljenih za boj. Ensign (zastavonosec) Curtin in nekoliko mornarjev je stopilo v čoln, obesilo beli robec na drog in vesljalo proti bregu.

Med tem se je na stotine meščanov zbralo na obrežju, kteri so se hoteli z Amerikanci sprizajzniti, da ne bi mesto obstreljevali. Komaj je čoln privesljal do suhe zemlje so obsuli Amerikance z cvetljicami in smodkami. Španski vojakov ni bilo videti na obrežju.

Curtin je po tolmaču ljudstvu naznanil, da Amerikanci niso prišli preplivat kri, ako se namreč temu le izogniti zamorejo, prišli so le na Porto Rico oprostit prebivalstvo itd. „Živili Amerikanci!“ se je na to razlegalo na obrežju iz tisoč grl zavdušenih meščanov. Curtin je potem nagovarjal navzoče civilne oblasti naj bi se mesto brez odloga podalo: Rekli so mu, da to sme storiti le vojni poveljnik sam in ga prosili naj blagovoli se k njemu podati. „K meni ima priti“, je odgovoril amerikiški častnik, pogledal na uro in djal: „Ako se mesto v 30 minutah ne bode podalo, bodemo je obstreljali.“ To je zadoščevalo, v odmerjenem odlogu se je mesto podalo.

Sprejem Amerikancev.

Le malokje so zmagovalce tako navdušeno sprejeli kakor Amerikanci v Ponce. Uhod vojne je bil mestnim prebivalcem prazničen dan. Vsi meščani se veselo dogodka. Amerikance vabijo v kavarne in k zabavam. Pred mestno hišo igra godba požarne brambe amerikiško narodne napeve. Povsod je čuti navdušenih klicov: „Živili Amerikanci!“ Mesto je razsvitljeno.

Razorožili bodo.

Pomožne križarke „Harvard“, „Yale“, „St. Paul“ in „St. Louis“ bodo pljuve v New York in razorožile. Ladije so do sedaj izvrstno služile, ker je pa špansko brodogojstvo uničeno in se najbrže vojska bliža k koncu, jih ne bode več potrebovali. Ker mora vlada parobrodni črti „American Line“ plačevati vsaki dan velikansko njsmješino, zato bodo ladije, kakor hitro mogoče, dali družbi nazaj. Popred pa morajo ladije zopet predelati, kakor so bile popred, kar bode tudi prouzročili mnogo stroškov. Tudi mnogo manjših ladij, ktere so stražile obrežje bode odpustili, ker je nevarnost minola.

Stauje v Manili.

Manila, 26. julija. Pri zborovanju častnikov vojne in mornarice se je general-kapitan Augusti zarotil, da Manilo ne bode nikoli podal, pač pa branil mesto do zadnjega dihleja. Vse živila iz mestne okolice so zarubili in spravili v dobro utrjeno mesto. Valed slabe in nezadostne hrane, hudo razsajajo bolezn, posebno med otroci. Vstaši vsaki dan napadajo prednje straže, dežuje pa skoraj ne-

prenehoma. Špancev primanjkuje streljiva. V pokrajinah, kjer vladajo vstaši je vse mirno, imetje in življenje tujcev ni v nevarnosti. Nemci trdijo, da vstaši nedelujejo vzajemno z Amerikanci, in da so zelo krvoželjni, kar je pa je le grdo obrekovanje, sploh pa Nemci pri domačinih niso priljubljeni.

Aguinaldo postaja napihnjen.

Washington, 31. julija. Novejša poročila iz Manile kažejo, da postaja vstaški vođa Aguinaldo vedno predrznejši. Ne ozira se več na pogodbo z Amerikanci in najbrže bode potreba ga z orožjem spametovati, toda general Merritt ima še premalo vojne, da bi zamogel prav resno postopati. Zato tudi pri vojnem oddelku delujejo na to še veliko več vojne na Filipine poslati.

Aguinaldo se je dosedaj z Španci prav vsepo bojeval, zato je menda postal zelo napihnjen. Preje je hlinil pasjo ponižnost, ko je pričakoval pomoč in podporo od Amerikancev. Ko je vsled iste špance naklestil, pokazal je drugačno barvo. Pretel je baje že, da se bode proti Amerikancem bojeval, ako bi se predrznili Filipine zase obdržati. Otoki so moji in mojega ljudstva, je djal, kajti jaz sem jih osvojil, ne pa Amerikanci.

Aguinaldo je popred obljubil, da ne bode Manila popred napadel, da mu Dewey dovoli. Sedaj pa pravi, da bode mesto naskočil in osvojil naj bo li Amerikancem prav ali ne. Pravijo, da imata Dewey in Merritt povelje, naskok na mesto na vsak način prepreči. Kajti bati se je, ako bi vstaši v Manili plenili in morili, da bi evropske vlasti s tem iskale povod posredovati, kar hočejo Amerikanci zabraniti.

Augustin ni tako srčen.

Cavite, 27. julija. Akoravno Augustin trdi, da bode branil Manilo do zadnjega, vendar tega tukaj nihče ne vrjame. Marveč se splošno misli, da se bode Augustin po kratkem boju podal, ko pride Amerikancem izdatna pomoč. Razmerje med španskim in amerikiškim poveljnikom je prav dobro. Augustin je obljubil, da ne bode streljal na amerikiške ladije, in je dosedaj obljube tudi spolnil.

Otočani na Porto Rico veseli.

Washington, 31. julija. Vedno ugodnejša poročila dohajajo iz Porto Rico. Danes popoldne je general Miles brzojavil, da španski polki prostovoljcev oddajajo orožje in streljivo. Večina prebivalstva navdušeno pozdravlja Amerikance. 2000 otočanov se je že oglasilo, kteri se hočejo v zvezi z Amerikanci bojevati proti Špancev. Od vseh strani donasajo ljudje meso in druga živila. V colninski hiši so do sedaj Amerikanci imeli \$14.000 dohodkov.

Miles zahteva toliko amerikiških zastav, kolikor jih je le možno poslati, kajti ne samo prebivalstvo, ampak tudi uradniki različnih mest in vasi želijo amerikiških zastav, ktere bode izobesili na uradnih poslopih. Colnino bodo znižali in sploh bode uredništvo za časa okupacije vrejeno, kakor na Filipinah in Kubi.

Cap Haitien, 31. julija. Iz Porto Rico je danes došla vest, da se amerikiška vojna brzo pomika proti San Juanu. Nekaj mesta je baje že obkoljeno, ker Špancev ne ostaja nič družega, se bode najbrže po kratkem boju podali. Kjerkoli se prikažejo amerikiški vojski, povsod jih sprejemajo z velikim veseljem, ne samo domačini, ampak tudi Španci, kajti preveč so že siti slabega gospodarstva.

Na vojnem polju na Porto Rico.

Washington, 1. avgusta. Vojska na Porto Rico se vkljub pomirovalnih razgovorih resno nadaljuje. To priča najbolj jasno ukaz vojne ministerstva, da ima polno divizijo vojakov, ktera bode obsegala devet polkov, pod poveljnistvom general majorja Wadeja namudoma oditi na vojno polje Porto Rico.

Besni Španci.

Ponce, 1. avgusta. Španski vojski se iz pokrajine Ponce brzo umikajo v notranje kraje. Povsod zapuščajo grozovito opustošenje in razdejane, povsod požigajo, plenijo in morijo. Ubežniki, kteri v velikem številu dohajajo v Ponce poročajo o strašnih izgredih in grozovitostih, ktere počenjajo umikajoči se Španci. Vasi Juan Diaz, Coamo in Adjuntas so Španci vpepelili.

Španci so kar besni, ker so Amerikanci zasedli Porto Rico. Zato se tudi junaki maščenjo nad nedolžnimi ženami in otroci, ktere skrunijo na najgrozovitejši način. Zločinstva, ktera doprinašajo Španci ni moč popisati. Zažigajo hiše in ne pustijo nikomur uiti, da žene in otroci zgorijo pri živem telesu. Amerikiški vojni governer, general Wilson sicer sprejema natančna poročila od ubežnikov, toda sedaj se ne more pomagati, ker nima zadosti vojakov na razpolago, vkljub obupnim klicem nedolžnih žen in otrok.

General Wilson se je nastanil v hiši španskega governerja. Ko je prišel v hišo, je našel še južno namizi, ktero governer ni utegnil ponuziti, v taki naglici je ubežal. Hitel je tako hitro, da je bil 12 milj pred bežečimi vojski.

Vojni vjetniki se vkrcujejo.

Santiago, 1. avg. „Alicante“, prevozna ladija „Ceballos“ črte je danes pripljula iz Martinique v tukajšnju luko. „Alicante“ je prva ladija, ktera bode španske vojne vjetnike prepeljala v domovino. Vkreanje se je takoj pričelo. Na ladiji bode prostora za 1800 mož.

Častniki moranrice, kteri so si ogledali učinke obstreljevanja Santiage od Sampsonovega brodogoja, so se prepričali, da obstreljevanje ni napravilo nikake znatne škode, akoravno so za \$2.000.000 streljiva postrelili. Drugi ljudje menijo, da je to Sampson že popred vedel, in da je le zato dva milijona posmodil, ker je, ali pa bode dobil od tovarni smodnika lepo pristojbino.

Poslanci se posvetujejo. Madrid, 1. avgusta. Vojvoda

Ako vidite besede

Superior Stock

na steklenici ali sodčku pive potem veste, da je to ono pivo ktero je „izvrstno glede čistosti“.

Nobeno se ne more s tem primerjati.

Prodaja se povsodi.

BOSCH BREWING CO., LAKE LINDEN, - - MICH.

Entered as second class matter at the New York, N. Y. Post office October 2, 1893

"GLAS NARODA"
List slovenskih delavcev v Ameriki.
Izdajatelj in urednik: Published by
F. SAKSER.
109 Greenwich St. New York City.

Na leto volja list za Ameriko \$3.—
za pol leta \$1.50,
za Evropo za vse leto ... gld. 7.—
" " " pol leta 3.50,
" " " četrto leta 1.75.
V Evropo pošiljamo list skupno
dve številki.

"Glas Naroda" izhaja vsako sredo
in soboto.

"GLAS NARODA"
(„VOICE OF THE PEOPLE“)
Will be issued every Wednesday
and Saturday.
Subscription yearly \$3.
Advertisements on agreement.
Za oglase do 10 vrstic se plača
10 centov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti
ne natisnejo.
Denar naj se blagovoli poslati po
Money Order.
Pri spremembi kraja naročnikov
prosimo, da se nam tudi prejšnje
bivališke naznani, da hitreje najde-
mo naslednika.
Dopisom in pošiljatkam naredite
naslovom:

"Glas Naroda"
109 Greenwich St. New York City.

Almodovar, minister zunanjih za-
dev, je prejel iz Pariza brzajavno
poročilo, da bode španski poslanec
poslal odgovor na noto zaradi
miru v Madrid, kakor hitro dojde
iz Washingtona. Francoski, nem-
ški in avstrijski poslanci zbor-
ovali so večer z španskim mini-
strom zunanjih zadev. Najbrže bo-
do naložili posebno colnino na žito.
Iz Havane se poroča, da se blo-
kada jako strogo izvršuje. Neka
amerikanska vojna ladja je baje
streljala na San Severino in Mar-

zanillo. „Imparcialu“ se iz Hava-
ne brzajavlja, da je 400 pešcev in
konjov pod ameriško zastavo
napadlo pri Greciosa oddelek špan-
skih ženjev. Prostovalci iz Corde-
na so prihiteli žinjem na pomoč.
Španci so pregnali Amerikance,
slednji so pustili 10 mrtvih na po-
zišišču. Španci so imeli samo tri
ranjene, med temi eden častnik.
Manila pripravljena se
podati.

Honkong, 1. avg. Parnik „Za-
firo“ je došel iz Manile s poročili
do 29. julija. Do tega časa se niti
vstaši, niti Amerikanci pomaknili
proti mestu. Provozne ladje tretje
ekspedicije pričakujejo na večer 29.
julija. „Zafiro“ poroča, da je admi-
ral Dewey zvedel, da Manila se bode
podala, ako bi on ali general Mer-
ritt isto zahteval.

London, 1. avg. Tajnik zbor-
nice za zunanji urad Mr. Curzon se
je danes izrazil, da se med Veliko
Britanijo in Zjed. državami ne vrši
nikako sporazumljenje zaradi Fili-
pin. Tudi o tem ni nič znano, da
Nemčija namerava osvojiti otok
Luzon.

Ustavljaju se ne poma-
gati.

Washington, 2. avg. Danes
zjutraj se je v vojnem oddelku go-
vorilo, da se kmalu nadejajo poro-
čila, general Miles je došel pred
San Juan z 10.000 mož broječo voj-
no. Brezdvomno se bode moral
med potjo na raznih utrjenih kra-
jih z Španci bojevati. Teško, da bi
si Amerikanci osvojili San Juan
brez mnogostevilnih žrtve, kajti
general-governor Macias ni pri volji
mesto brez trdovratnega boja poda-
ti. Popreje San Juan na suhem ni
bilo kaj posebno utrjeno, sedaj pa
sodijo da so Španci napravili moč-
ne nasipe. Uvoz v luko naše bro-
dovje že več tednov popolnoma za-
pira, na suhem pa se je mesto lahko
prekrselo s živili za dolgotrajno
oblaganje.

Španci že omagali.
Vojska proti španski vojni moči
na Porto Rico ne more več dolgo
držati. Bržkone se bodo kratko in

le formalno ustavljali. Dosedanji
amerikanski konzul v San Juanu
P. O. Hanna je prejel od nekega
španskega uradnika brzajvko, kte-
ra se približno takole glasi: „Ustav-
ljati se je nemogoče, manjka nam
streljiva in prostovoljci se ustavlja-
jo.“ Hanna ima baje še mnogo do-
kazov, da so vojaki Maciasove vojne
edini na otoku, kateri niso zadovolj-
ni z ameriško osvoje Porto Rico,
pa tudi ti bi se podali brez boja,
ko bi se častnikov ne bali.

"Amerikanskemu Slovincu"
se sapa zapira.

Ne gré več, pa ne gré več, kljub
vsemu obrekovanju, zopet se bode
m u f a l iz Towra, Minn., v Joliet,
Ill., kjer ga bode uredoval Rev. F.
S. Susterčič. Upamo, da pod
novim uradnikom ne bodo imeli
šolarski fantalini in paglavci pri-
stop trosti laži, obrekovanja, oso-
bnosti in nastavljanja revolver na
prsa.

„Amer. Slov.“ je bil jayno za pro-
daj ponujan v Puebli, Colo., ker vse
nič ne nese, zato pa „fort mit
Schaden“!

„The Joliet Daily Times“ od 29.
julija piše tudi, da bode Rev. F.
Susterčič prevzel uredništvo „Amer-
ik. Slovenca“, seveda je poslednja
beseda hudo popačena, ker ne znajo
slovenski.

Vrjetna resitev.

Kubansko vprašanje je brezdvom-
no postalo bolj zanimivo nego na-
daljna špansko-amerikanska voj-
ska. Kaj bode vojaka še vse prin-
sila, ako Španija kmalu ne odneha
in prosi za mir, lahko na prestih
seštejemo: polagoma in počasna
osvojitve Kube, Porto Rico, in Fi-
lipin. Toda kaj hočemo s Kubanci,
ko bode vojaka končana — kar smo
v zadnjih številkah že mnogokrat
omenili — ostane še vedno nereše-
no vprašanje.

Ravnarje kubanske Junte v New
Yorku pa je vrjetni izid vsaj neko-
liko pojasnilo, akoprav je tako re-
koč v nasprotju z ravnarjem boju-
jočih vstaških vodij na Kubi. Za-
četkoma sta oba imela pred očmi
isti smoter, t. j. s pomočjo Ameri-
kancev povzdigniti se za republi-
kanske diktatorje na Kubi in potem
otok skupno izkrističevati. Bojujoči
vstaši so tudi brezdvomno mislili
doseči delež pri novi vladi, ako se
korak za korakom drže pota zmago-
valnih Amerikancev. Ako pre-
mislimo stvar iz njihovega stališča,
ne moremo jim zameriti, da so raz-
stajni, ker uvidijo, da so toliko let
zastonj stradali, trpeli, se bojevali
in tvegali življenje, sedaj pa bi jim
Amerikanci zabranili, planiti na
dolgo zaželjeni plen.

Gospodje kubanske Junte, kateri
so se v naših državah prav dobro
počutili, začetkoma tudi niso bili
preveč ponižni v svojih zahtevah,
mislili so, da jim bodo Amerikanci
kostonj pobirali iz žrjavice. Med
tem časom pa so se drugače pre-
mislili, kajti uvidili so, da so Ameri-
kanci neupogljivega značaja, in da
bodo pri uredbi kubanskega vpra-
šanja v prvej vrsti popolno in v
vsakem oziru varovali le svojo ko-
rist, na želje puntarskih Kubancev,
pa bi se le tedaj ozirali, ako bi ne
bile v nasprotju z lastnimi koristi.

Junta je tedaj najbolj priličnim
spoznala počakati in Amerikancem
pustiti svojo pot, potem bi videli,
kako bi se dalo iz položaja kaj izko-
ristiti. Zato je bila tudi kar osup-
njena radi osornega vedenja gene-
rala Garcia, ker se je bala, da ne
bil vse pokvaril. Nemogoče ni, ako
se Junta sporazumi z Garcieim in
drugimi vodji, da tudi slednji pri-
čenejo priznavati enako politiko in
mirno potrpe.

Iz tega izvira bržkone naslednja
opravičena špekulacija: Ako bi tu-
di Amerikanci o samostojni vstaški
vladi ne hoteli nič vedeti, se vendar
ne bodo upali z vstaškimi vodji raz-
preti, kar bi slednjim vselej omo-
gočilo vsaki neprilicni kubanski
vladi ograditi življenje. Amerikan-
ci bodo s Kubanci ravno tako ravnali
kakor doma z razposeljenimi
toda vpljivimi politikarji to je,

vzeli jih bodo pod svoje pokrovitelj-
stvo, da se zagotovijo njihove ne-
umnosti. Ako so plenažljivi vstaški
vodji previdni, vzamejo to kar le-
hko dosežejo in ne letajo abotno za
nedosegljivim.

V kakoj obliki se to zna zgoditi,
ne bodedo razpravljali. Morda si
Zjed. države odločno osvoje otok in
vpeljejo vlado pod strogim pokro-
viteljstvom, katero jim naravno po-
da v roke napete vajeti, da zamo-
rejo čuvati svoje varovance, pa tudi
zabraniti, ako bi kdaj hoteli kake
neumnosti uganjati. Videti je kak-
or bi se kubanska Junta podala
tudi tej ulogi in poleg Amerikan-
cev mirno ljubno životarla.

Dopisi.

Calumet, Mich., 26. julija.
(Konec.)

Zapomnite si pri „Am. Sl.“:
čim bolj vas bode prijel g. Sakser,
tem bolj bomo uverjeni, da ste za-
služili in da je izpolnil svojo dolž-
nost. Čim bolj bodede pa vi vpili
zoper njega in ga blatili, tem lože
bomo spoznali, da vam nedostaja
prave svetlosti, pač pa da ste polni
svetohlime in da radi tega izgub-
ljate tal med ljudstvom in da vam
gre trda.

Geslo vašega polukatoličanstva
je: svetnikovati s tem, da drugoga
grdiš, dobro ime kradeš z natolče-
vanjem, lažmi, podtikanjem nereše-
nih stvari. Bodi vam! A po-
vem vam: vaš napor g. Sakserja
uničiti je zastojni trud, brez-
uspešno, brezupno delo. Zvedite
tudi, da ljudje, ki vas poznajo, še-
petajo si na uho, da pri vas res ni
vampa, ampak imate vampač, ki je
pravi brezden. Ali je kdo, ki bi ga
napolnil z zlatom in srebrom —
vašimi svetinjami? „Am. Sl.“ piše,
da bode Sakserju oči odprli in po-
kazali svetu, kakšen prijatelj naših
delavcev da je on. No i jaz vam
hočem odpreti oči in pokazati ne
vešastih utrinkih ampak v pravej
luči, kateri urednik je prijatelj de-
lavcev.

G. Sakser nam je začel izdajati
svoj list dvakrat na teden in vsaka
njegova številka je za 1 ct. cenejša
nego so številke „Am. Sl.“; pri
1000 naročnikih je to \$500.
Zakaj pa Vi towerski urednik ne
znižate cene svojemu listu, vi pri-
jatelj delavcev? Hic Rhodus, hic
salta, amice operariorem! Ha, ha,
le-to pa ne gre, kaj ne; vampač je
prevelik; psovati koga s priimkom
vamp, črniti, obrekovati, uničevati
ga, to je lože in koristneje za tako
dobičakalno svojat. Preklicano
tako kruboborstvo, ki je zmožno
takih umazanih sredstev!

Naročnikov nedostaja „Am. Slo-
vincu“ pa denarja. Le poslušajte
njega vzdihljaje: „Udje Jednote!
pokažite, da ste možje, katoliški
može! Ne naročujte umazanega
lista Sakserjevega! pošljite mu ga
nazaj, naj sam prežvokuje izrodke
svoje budalosti! Tako bodede kaj
strli glavo!“ Tako piše „Am. Sl.“.
Res to je katoliško, pristno kato-
liško, eminentno katoliško. Kak-
šnega duha pa ste vendar vi? Ali
je to mar po sveti veri? Jako čudne
pojme imate o sv. veri. Jaz pa sve-
tujem: „Možje, prosim vas le na-
ročujte si „Am. Sl.“, če le utrpite
in zamorete toliko, ker škoda je
starega urednika, če bi se preživel
nemogel. Listič res ni kdovaj kaj,
teško prebavljiva hrana je za prist-
nega katoličana; no polukatolik ga
pa že prežveče in prebavi; če bi se
pa komu imel obrniti žledec, pre-
skrbij naj si še „keco“, ki je pristno
katoliško zdravilo, ter prežene grizo
in grizenje v trebuhu. A vendar ne
pozabite: Če slepec vodi slepca,
oba v jamo padeta.

Urednik „Am. Sl.“! Prste stran
od pristnega katoličanstva, in od
naših kat. društev. Vlada in ob-
lastovki ne pustimo. Svetovnjaki
so, katerim pristojni to. Zapomnite
si! Če ne, skelelo vas bode.

Posvetili vam bodedo, da se vam
bo utrijalo v glavi, kakor bi videli
ne samo 300, temveč 999 solncev
naenkrat. Zaropotali bodedo, da
se bo slisalo po celem Ameriki in
Kranjskem. Nikdar ne bodedo pu-
stili, da bi vi naš dohri verni slo-
venski narod vzgajali v temoti in

nevednosti zato, da bi mu tem lože
izvili vladarstvo pri društvih in da
bi vi s farizejskim svojim pisare-
njem pa s svetohlinskim in polu-
katoliškim obnašanjem zavajali vse
na svoj mlin, na dvoje korist, na
svoj lastni gmotni prid, pa na ško-
do društev, in društvnikov-svet-
njakov. Kakor neustrašni čuvaji
bomo stali na straži, vas zgrabili s
vsako laž in klicali katoliškim de-
lavcem ameriškim: Ne verjemite
towerskemu volku — v ovčjem ob-
lačilu!

Častiti bravec, te zadnje besede
so trde, neotesane; a vzemi v roke
32. st. „Am. Sl.“ kjer bodede take
psovke o volku, vampu itd. Seveda
on misli, da le on sme tako, ker se
domišlja, da je pristno katoliško
glasilce katoliške Jednote, a mi ne.
Urednik „Am. Sl.“! Ali menite,
da tudi v Ameriki velja: Quod licet
jovi non licet bovi ali pa: Ja Bauer,
das ist was anders, — he, tega pa
ne!

Če smete vi soditi in obsojati,
sme isto i naš delavski list, saj vi
menda vendar niste nezmojljivi; če
smete vi, pristni katoličan udrihati
kakor Gorjanec z gorjačo po pošte-
njaku Sakserju, menimo, da se sme
in on svetovnjak posluševati istega
polukatoliškega orožja kakor vi. S
kakeršno mero bodede merili, s ta-
ko se vam bo odmerilo. Pripravlj-
ni smo za boj, ki ste ga napovedali
g. Sakserju. Vašo orožje poznamo:
otrokovati, sumničiti, lagati, pitati
s psovkami: odpadenc, Bruder
Sakser, anarhist, socialdemokrat,
brezverec, krivoverec, da Sakser
sramoti sv. vero, da duhovne na-
pada, da je nasprotnik katoličan-
stva pa še nekaj budalostij, pa še
nekaj lažij potem pa še lažij in lažij
pa v mes nekaj pretiranostij pa je
dobra strupena hrana, katero podaja
„Am. Sl.“ kratkovidnim svojim
prijateljem zoper Sakserja. Pa bo-
dete videli, da bo tako. Torej pri-
pravljivi smo za boj! Ne vzgrozimo
se vas, ne bojimo se vas! Imate
pogum i vi? Ali vas je strah?!

— a —
Pittsburg, Pa., 26. julija.

Slavno uredništvo „Glas Nar-
da“! Prosim za vsprejem nastop-
nih vrstic v naš cenjeni list. Iz
Pueblo smo zopet doma, čitamo po-
vršno v obeh listih, kaj smo vse
doživeli. Eni se pohvalno izrekajo
o prenapolnjenih žledecih, preoblo-
ženih mizah, in o „mišnem“ sloven-
skem petju, drugi se zopet laskavo
zahvaljujejo svojim gostilničarjem
za izvrstno postrežbo, ktera se itak
dobi povsod za gotove novce. Kaj
tačega pa še ne, to je tudi res. Naj
omenim na tem prostoru, da so gg-
delegatje v imenu lednote dolžni
izreči slavnemu društvu sv. Jožefa
v Pueblo, katero se ni ustrašilo ve-
likih stroškov \$400 za naš izvanred-
ni sprejem.

Pueblo je valed 4. julija priredilo
velikansko paradu, kakor je tudi
po družih mestih Zjedinenih držav
običajno. Bilo je več nego 50 raz-
ličnih vozov, kateri so vse mogoče
stvari predstavljali. Tudi naši so-
bratje društva sv. Jožefa so zastopali
našo narodnost na takem vozu.
Uvrsteni smo bili prav izvrstno,
kakor je pri ameriških paradah v
navadi.

Opisem naj še nekoliko voz dru-
štva sv. Jožefa, kateri je stal \$215.
Na prednjem koncu je bila okrogla
veranda na njej sta sedela po hr-
vatskem običaju mladi mož in nala-
da žena z detetom v naročju in ne-
kaj Gorenjcev. V sredi voza je bil
parnik z dvem dimniki, na parniku
sta bila dva mornarja in kurjač
kateri je skrbel, da se je iz dimnikov
vedno kadilo. Ime parniku je bilo
„Hope“ in se je naravno zibal ka-
kor na morju. Na zadnjem koncu
je bila večja veranda, tam so bila
gorenjska dekleta z avbicami in be-
limi pečami na glavah v družbi go-
renjskih fantov. Ob vsakej strani
je bil „Uncle Sam“. Na prvem
koncu voza je bil zgoraj napis „Au-
stria“ in zdolaj „Good Bye Father-
land.“ Na zadnji verandi je bil
napis „We are Americans now.
Uncle Sam welcomes you.“

Naš glavni maršal je bil g. Mike
Igen, rodom Hrvat. Omenim naj
tudi, da v Puebli živijo Slovenci in
Hrvatje v najlepši slogi, imajo tudi
lepo krasno cerkev. V sporedn je

bila predaj zjedinjena močna godba
iz Pueble in Leadvilla, potem Jed-
notini delegatje in za temi ome-
njeni krasni voz, ktereга so vlekli
štirje čili konji. Za vozom je kora-
kalo društvo sv. Jožefa v lovski
uniformi. Ko smo dospeli do „Mi-
neral“ palače nam je maršal ponu-
dil vstop, da se okrepčamo, kar
smo tudi storili. V krasni palači
ktera je stala \$100.000 smo se
najprvo nekoliko okrepčali z svežo
pijačo, potem je bil izvrsten obed.
Po obedu se je pričelo raznovrstno
razveseljevanje. Ob treh populud-
ne se je pričela zabava iz Pine.
Prvi je govoril mestni župan, drugi
g. Ciril. Za temi so govorili še
štirje govorniki, ktere moram tudi
omeniti, ker so zanimivi zaradi
vsebine govorov. G. A. Nemanich
je govoril o vernih dušah in umrlih
Jednotinih članih, (oziroma mrlič-
ev, ktere je pokopal). G. Gorišek,
kolika je v edinstvi moč in lepe
parade avstr. zastopa itd. G. Re-
brovič o narodni vzajemnosti; g.
Tassotti iz New Yorka pa nam je
naredil kar malo pridigo o sv. rož-
nem vencu (o božjih zapovedih
menda zato ni hotel pridigovati
ker mu 7. ne ugaja). Potem se je
pričela v dvorani veselica s plesom,
ktera je bila prav dobro obiskana
in vendar zelo dvomim, da bi se
bili društvu sv. Jožefa stroški iz-
plačali. Isto tudi gotovo ni gleda-
lo nato, marveč da se je veselica,
kar najbolj mogoče sijajno vršila
Zato tudi ponosno izrekam društvu
sv. Jožefa v Pueblo, Colo. Vse čast
in hvalo za njih požrtvovalnost in
trud. Ostanemo si v vednem spo-
minu ter kličem z bratskim pozdra-
vom: „Živili bratje društva sv.
Jožefa v Pueblo, Colo.“
Bivši delegat Jos. Gorišek.

Glen, Mont., 26. julija.

Dragi gospod urednik! Srčno se
vam zahvaljujem, ker ste Jožefa
Mihelčiča tako prijazno sprejeli in
varno napolnili v novi kraj. Mihel-
čič se pohvali, da je imel dobro
hrano in lepo vožnjo na potovanji,
in da je bil povsod prav prijazen
sprejet, posebno v New Yorku. Tu-
di rojakom v Butte City, kateri so
ga prijateljsko sprejeli se lepo za-
hvaljujem.

Vsem rojakom pa, kateri žele koga
svojcev sem iz stare dežele, ali k-
teri mislijo potovati od tod v staro
domovino odkritosrečno svetujem,
obrnite se na Fr. Sakserja, kateri
bode brezdvomno vsakemu pošteno
postregel. Srčni pozdrav vsem ro-
jakom.
Scefan Kambich.

Razne vesti.

Na električnem stolu

je morilec Martin Thorn 1. avgusta
končal življenje. Pri obravnavi, v
ječi Sing Sing kakor tudi v smrtnej
sobi se je mož nevrjetno mirno ob-
našal. Tudi v slednjih urah življe-
nja ni kazal najmanjšo razburje-
nost. Zadnji noč je spal mirno do
šestih zjutraj. Ko je vstal je rekel:
„To je moj zadnji dan“. Obkel je
bilo srajco in novo črno obleko,
ktero dá država k smrti obsojenim.
Potem je bral v molitveniku kakor
je bilo videti čisto mirno. Na krat-
kem potu do električnega stola ga
je spremljal katoliški duhovec, oče
Hanselmann in mu delil slednje
tolazbe. Obsojenec je bil sicer bled
ko zid, toda miren do zadnjega.
Vaedel se je sam na oseedopolni stol,
kamor so ga potem jetniški strežaji
v hipu privezali. Smrtna kazn se
je izvršila mirno. Navzočih je bilo
le malo oseb.

Martin Thorn, nemški brivec je
umoril Viljem Guldensuppeja s po-
močjo babice Avguste Nack, in tru-
plo potem razgosal, Nack je bila
obsojena v 15-letno ječo.

Gould je zmagal.

Tri leta je tekla pravda med nad-
cestno železnico in mestom New
Yorkom. L. 1894 je mesto naložilo
družbi davek na premoženje v vred-
nosti \$87.000.000 in posebej še da-
vek na bonde v vrednosti \$21.000.-
000. Družba se je pritožila pri sod-
nijah in zahtevala da bi davek na
bonde ovrgli. Višje sodišče je za-
hteve davčne komisije pripoznalo,
prizivno sodišče pa je drugega mne-
nja. Pri triletnem pravnjanju je da-

nes izid te da ima mesto povrniti
družbi \$700.000.

Hitra sodnija.

V Essex Market policijski sodni-
ji v New Yorku je sodnik Crane v
35 minutah razsodil 110 slučajev.
Ko se je newyorsk Salamon ob de-
vetih zjutraj vadel na sodnijski
stol so mu sporočili, da je 110 vjet-
nikov navzočih. Vsi so bili le radi
malih pregreškov zaprti. 35 minut
po deveti uri je bilo vseh 110 slu-
čajev razrešenih.

Vanderbiltova hči.

Fatimal, Wilmerding Vanderbilt-
tova hči živila je prenapeto. Napo-
sled poslali so jo kot umobolno v
normišnico v Bloomingdale. Sedaj
prosi, da bi jo odpustili iz norišnice
in trdi, da je pri zdravem umu.
Omožena je bila z Jacob Wilmer-
dingom, sinom nekega kupca. Zakon
je bil jako nesrečen in dvojica se
je ločila.

Moža strela ubila.

Ko je Viljem Casey 30. julija po-
poludne bil ravno pri telefonu je
100 čevljev oddaljeno udarila stre-
la v telefonsko žico. Casey se je
zvrnil mrtev na tla. Dva moža v
bližini sta bila omamljena. Casey
je bil mašinist v službi pri kup-
valcu s premogom J. P. Horeyu v
Williamsburgu.

„Srebrni“ dolarji iz stekla.

Mnogo gostilničarjev iz North
Beacha je prešlo kupčijskim po-
tom steklene dolarje, kateri se raz-
lete, ako jih trdo vrže ob mizo.
Policija je zaprla 24letnega Viljem
F. Adamsa, iz Brooklyna, kateri je
na sumu, da je izdal steklene do-
larje. Pri njem so našli steklen
dolar.

Zahtevajo milico.

Haverstraw, N. Y., 30. ju-
lija. Štrajkujoči delavci v opekar-
nah so danes zjutraj streljali s pu-
škami na skabe in jih od dela pre-
podili. Lastniki zahtevajo sotrjni
milice, češ da jih pomožni šerifi ne
morejo zadostno braniti.

Položaj premogarjev.

Scranton, Pa., 1. avg. Že 15
let mehki premog čedalje bolj od-
riva trdega. Plače premogarjev so
že tako znižali, da so ljudje komaj
v stanu se še preživeti. „Lehigh
Valley Co.“ je pričela zopet delo v
Blackman jami, kjer je delo od 1.
januarja t. l. počivalo. Od 700
delavcev, kateri so popreje delali v
imenovanem rovu, je le malokdo v
pretečenih sedmih mesecih dobil
kako drugo delo.

Družina išče smrt pod vlakom.

Parkersburg, W. Va., 29.
julija. Ko je vlak Ohio River že-
leznicne pridrdral iz postaje Glenda-
le, zapazil je strojevodja pred seboj
na tiru moža, ženo in dečka. Takoj
je zvižgal in zaviral, toda nepozno
je bilo, vlaka ni bilo več moč pra-
vočasno ustaviti, povozil je vse tri
osobe. Mož in žena sta bila na me-
stu mrtva, deček pa je bil le malo
poškodovan. Deček pravi, da sta
bila usmrtena njegov oče in njego-
va mati, in da jih je nesreča in ubo-
štvo prignala, premišljeno iskati
smrt pod vlakom.

Drugi kolizej.

Chicago, Ill., 29. julija. Razi-
lični kapitalisti in mestni odbor-
niki nameravajo namesto vpepelje-
nega kolizeja sezidati enako veli-
kansko poslopje in sicer na zatočni
strani tam kjer so preje žogo bili.
Prostor, ktereга meje Harrison,
Congress, Throop, in Loomis ceste
so že kupili. Poslopje bode 600
čevljev dolgo in 340 čevljev široko.
V znotranjem delu ne bode stabri
podpirali stavbe. Novi kolizej bode
imel 20.000 sedežev in imel prostora
za 27.000 ljudi.

Velik požar.

Chicago, 1. avgusta. Danes
zjutraj je v hotelu Berwyu, petnad-
stopnem poslopju vzbuhnil ogenj
in ga v kratkem času vpepelil. Ker
pozarne breme in bilo takoj na
mestu, poskakalo je mnogo gostov
skoki okna in se močno poškodo-
vali. Dva moža sta iz petega nad-
stropja skočila na tlak in bila pri
priči mrtva. Nekega moža so videli
pri oknu četrtega nadstropja omah-
niti nasaj v sobo, takoj potem je

Jugoslovanska Katoliška Jednota.

URADNIKI:

Predsednik: JOŽEFAČIČ, Box 266;
Podpredsednik: GEORG KOTVE;
I. tajnik: IVAN GOVŽE, Box 105;
II. " ŠTEFAN BANOVEC;
Blagaj.: JOHN GLOBOKAR, Box 302.

PREGLEDOVALCI KNJIG:

JOHN HALJAN;
JOHN PREŠERN, Box 286;
JOSEF MANTEL;

vsi stanujoči v ELY, St. Louis Co.,
Minn.

Glasilo: „GLAS NARODA“.

Sedaj naznamimo, da smo se zdru-
žili in ustanovili Jednoto pod ime-
nom:

JUGOSLOVANSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

ustanovljena dne 18. julija 1898 v
Ely, Minn. Jugoslovanska Jednota
bode izplačala za vsakega umrlega
uda \$800; za ženo umrlega člana te
Jednote \$200; za popolno pohablje-
nje ene roke ali noge \$200; za obe
roke ali nogi celo smrtno podporo.
Društvene podpore dobi onemogli
ud Jednote skozi šest mesecev po
\$15, reci petnajst dolarjev na mes-
ec, ako v tem času ne ozdravi, mu
Jednota izplača svoto \$300, na kar
prestane biti ud Jednote.

Vsak novi ud, kateri želi pristopi-
ti k Jugoslovanski katoliški Jedno-
ti plača \$1 vstopnine, potem pa po
50 centov na mesec v Jednotno
blagajnico, ako v slučaju smrti
kakega brata ne zadostuje novcev
blagajni, se porazdeli assesment na
vsakega uda kolikor na njega pride
po številu članov.

Udje, kateri so nad 45 let stari se
sprejmo v Jednoto, a morajo plača-
ti \$5, pet dol. vstopnine v Jednotno
blagajnico, sprejemajo se pa le
skozi tri mesece toliko stari udje,
potem pa ne več. Ako društvo pri-
stopi z bratom nad 45 let starij je
sprejeto.

Veliko zborovanje se vrši vsako
eto, l. prihodnje zborovanje bode
dne 15. avgusta leta 1899 na
Ely, Minn. Ivan Govže,
tajnik.

začel švigati plamen skozi okna.
Mož je najbrže zgorel.

Računi primanjkljaja.

Washington, 30. junija. Po-
močni tajnik Howell je ravnokar
izgotovil račun radi primanjkljaja
fiskalnega leta, katero se je zaklju-
čilo 30. junija. Po povprečni cen-
i ve znašajo stroški za vojsko od
meseca marca do junija 56 milijon-
ov dolarjev. Primanjkljaj bi se
oziroma te svote zmanjšal na 43
milijonov dolarjev. V minulih petih
mesečih vlada ni imela priman-
jkljaja ampak še preostanek 9
milijonov dolarjev.

Plavajoča trupla od „Bourgnogne“.

Avstrijski parnik „Aquila“,
kateri je 31. julija iz sredozemskega
morja dospel v New York je sporo-
čil, da 120 milj južno od Sable
Island plava mnogo trupel na po-
vršju morja. Trupla vzdržujejo re-
šilni pasovi nad vodo. Tudi podri-
tijo potopljene „Bourgnogne“ so
videli v bližini.

Klondikarji ponesrečili.

Seattle, Wash., 30. julija.
Morris B. Atkinson iz New Yorka,
kateri se je napolil preko Ashcroft
votenske v Klondike, se je vrnil na-
zaj. Pravi, da je 500 zlatoiskalcev
700 milj od Ashcrofta obiščalo,
ker valed pomanjkanja živeža ne
morejo naprej. Prosilii so baje ka-
nadsko vlado pomoči.

Evropske in druge vesti.

Dunaj, 30. julija. Karol Do-
menig, urednik od „Bozener Zeit-
ung“ je padel raz „Amazesso-Delo-
miten“ na Tirolskem in se smrtno
pobil. Njegov spremljevalec je le
malo poškodovan.

Havre, 1. avg. Rev. Prescott F.
Jernegan, podpredsednik in oskrb-
nik „Electrolytic Marine Salts Co.“,
kterega v Bostonu zasledujejo kot
sleparja, je danes jutraj dospel v
v Havre in se takoj podal naprej v
Pariz.

Boston, 1. avg. Vodji „Elec-
trolytic Marine Salts Co.“ so ob-
javili delničarjem, da sta se oskrb-
nik Rev. Jernegan in njegov po-
močnik C. E. Fisher zarotila delni-
čarje oslepariti. Pravijo, da so ta-
koj storili potrebne korake, kolik-
or le mogoče denarja rešiti.

Berolin, 1. avg. Iz Shanghai
se brzojavlja, da se je blizu Port
Arthurja v nekeji nevihti kitajska
vojna ladija „Jutochi“ potopila.
146 mornarjev je našlo grob v mor-
skih valovih.

Listek.

Pokopališče atlantskega oceana.

Grozna nesreča, ktera je pred
nedavno zadela parnik „La Bour-
gogne“ od Compagnie Transatlan-
tique, nas spominja nebrojnih raz-
bitij ladij, kateri so se dogodili že
nekaj stoletij sem na obalah Sable
Island. Ta otok je dobil od narode-
v, bavečih se z ladjeplovstvom,
sicer pravo, boda dobro označeno
ime: „Graveyard of the Atlantic“,
pokopališče atlantskega oceana.

Sable Island je pri mornarjih na-
zelo slabem glasu, a tudi druge
obali New Fundlanda dosti bolj-
ne šljajo; vendar je Sable otok bil
že pred odkritjem Amerike znan
kot nevarno; gotovo je, da je leta
1583. Sir Humphrey Gilbert na
potovanju iz Newfoundlanda, ktero
je vzel v last v imenu kraljice Eliza-
bete in priklopil pod angleško
vlado, zgubil blizo Sable otoka
jedno najboljših ladij, ko je name-
raval pljuti proti Virginiji. Preveč
prostora in potrpljenja čitalcev bi
vzelo, ako bi hoteli navesti le jeden
del od mnogih nesreč, ktere so se
pripetile pri Sable otoku; omenimo
pa naj vendar mimogrede o več-
jemu številu iztiranih na ta otok
po kapitanu La Roque, kateri so
vsi v kratkem času umrli siromašne,
a grozne smrti.

Mnogo bolj zanimiv na je potop
angleške ladje napolnjene z vo-
jaki, namenjenimi iz Montreala v
New York; ta ladija je imela ukaz,
da se na potu meseca novembra
1760 vstavi tudi v zalivu la Chaleur
in se prepriča, ako bodo Francozje
natančno izpolnili pogoje kapitu-
lacije Montreala. Ko se je to po-
voljno izvršilo, je podpolkovnik
Elliot jadril proti njemu odma-
njemu mestu New York, a dne 15.
novembra se je njegova ladija raz-
bila pri Sable otoku, pri otoku ka-
kor pravi Elliot, popolnoma brez
stanovalecev, na katerem se ne na-
haja nijedno drevo, nijeden grm,
ne kamen, ne za pedanj zemlje, le
sam pesek, pesek in neskončen pe-
sek je na tem otoku.

Koliko ljudi je pri razbitju ladje
življenje žrtvovalo, ni bilo nikdar
natančno določeno, ali ko se je vihar
po 48 urah polegel, se je Elliotu
posrečilo z 70 možmi rešiti nekaj
živeža in napravili so iz razvalin
ladje kočje. Pred mesecem majem
niso zamogli računati, da bi mimo
tega otoka pripljula kaka ladija in
temu je bilo seveda povod, da so
ljudje morali le zelo malo jesti.
Ljudje so dobili jesti: Vsak mož
4 unce moke, pint ruma, ali le 4
funte svinjine za 6 mož na 8 dni.
K sreči ni nobeden umrl vsled
glada, ker pri natančnej preiskavi
otoka so našli ljudje govejo žival in
konje, kar je pomnožilo njih živež;
a tudi potem se jim je sreča kmalu
smehljala, ker že dne 20. januarja
1761 jih je sprejela na krov mimo-
vožeča ladija in dospeli so v Hal-
ifax v zelo slabih razmerah.

Ta goveja žival in konji, ktere so
Elliot in njegovi ljudje na nepriča-
kovan način našli na Sable otoku,
so bili le nasledniki tako imeno-
vane daru gospoda Thom. Han-
cocka, velikega trgovca iz Bostona.
Kot trgovec je opazil, da se trgo-
vina med zapadno Indijo in Evro-
po z severno Ameriko in obratno
vsako leto pomnožuje; zato pa je
mož tudi mislil na ponesrečene
vsled razbitja ladij pri Sable otoku
in jim šel na roko, da se zamorejo
vzdržati do prihoda kakega parni-
ka. Leta 1766. je odposlal jedernico
na otok in na njej so vozili več
konj, goveje živine, koz, ovac in
prašičev, ktere so izkrcali na otoku

za ponesrečene mornarje. Ta od-
pošiljatev teh človeku koristnih
živalij je imela namen služiti člo-
veku na novem prostoru, ali kar
človeške roke napravijo, zamorejo
tudi človeške roke uničiti. In v
tem slučaju so tudi morskari roparji,
kteri so se na ta otok priklatili,
dobro pospravili med to malo
šredo, da leta 1800, ko je nek
vladni komisar obiskal Sable otok,
že ni drugza našel, nego nekaj
„divjih“ konj, kateri so še do danes
znani kot Sable Island ponies, ali
mali konjičji; vse drugo pa so ali
roparji pobili, ali pa je žival po-
ginola.

Obrežno morsko ropanje, ktero
je bilo nekaj časa na otoku zelo
grozno, je prouzročila vlada nove
Seocije sama, ker k tej spada Sable
Island, zato ker je ta prelahkomi-
šljeno podelila koncesije. Leta 1774.
se je oglasilo pri gorej navedenej,
oblasti nekaj oseb in prosile za
dovoljenje, da bi smele bivati na
Sable otoku, kar jim je bilo tudi
dovoljeno pod pogojem, da imajo
ladjeplavnim mornarjem poma-
gati.

Ako bi vlada le količkaj slutila
na kak način bode ta naselbina
tolmačila besedo „pomagati“, bi
jej gotovo nikdar ne podelila kon-
cesije.

Leta 1781., teraj 20 let potem ko
je Elliot ostavil otok, je prinesel ta-
danji časnik „Atlantic Neptune“
sliko: „Brlog obalnih roparjev na
Sable Island“; ta slika je vzbudila
začudenje, ali oblasti niso odmah
nič storile. Dvonogaj hijene morja
so se polastile koč, ktere je posta-
vil Elliot in delali to gajusno kup-
čijo in sicer še „dobro“, kar bodo
čitalci razvideli iz navedenih naj-
denih razbitij ladij.

Te peklenke prikazni v člo-
veškej podobi se niso samo zado-
voljile s kradenjem na obali pri-
plavljenega blaga, kar bi jim v
skrajnem slučaju še ne vzeli za ve-
liko zlo; toda ti lopovi so tudi mo-
rili uboge pomorščake in potnike,
kteri so bili brez pomoči in utru-
jeni, rešeni pa kakem blagem valu.
Oropali so jih vse imovine, in po-
tem odstranili, da ne bi nikdar za-
mogli zoper nje p. i. čitati. Ako jim
ni šla njih kupčija dobro, so pri
viharum vremenu ti capini na naj-
bolj nevarnih krajih prižgali ljudi,
da so uboge, za življenje boreče
mornarje tem laglje privabili v go-
tovo pogubo!

(Konec prihodnjic.)

Drobnosti.

Letina. Dolgotrajno deževno
vreme ni uplivalo ugodno na na-
še dozorevajoče setve, vendar ka-
žejo žitna polja na Kranjskem in v
sosednih deželah še precej dobro in
obetajo precej obilno žetev. A pri
nas pridela se razmerno le malo ži-
ta in naša žetev torej glede uravna-
ve svetovne žitne cene ne pride v
poštev. Iz Ogerske, Ruske in Fran-
cije pa prihajajo ugodna poročila;
tudi v Ameriki pridelalo se bode
letos izredno mnogo žita. Brez dvoj-
be se bode torej cena žitu in moki
kmalu znatno znižala in bode glede
teh živil tudi pri nas kmalu konec
neznosni draginji. „Slov. Nar.“

Nesreča. Na Vrhniki je v hiši
posesnika Gutnika ponesrečil 79-
letni Nik. Krže. Unela se mu je
obleka in ogenj ga je tako opeknel,
da je vsled tega umrl.

Samomor. V zaporu okr. so-
dišča v II. Bistrici se je obesil 59-
letni delavec Luka Vilfan.

Železnica Trbiž-Rabelj. Že
pred 23 leti se je sprožila misel,
zgraditi od Trbiža do Rabelja lokal-
no železnico. Ideja se takrat ni
uresničila. Zdaj se je zopet začelo
trasiranje te proge. Štirje inženirji
so marljivo pri delu.

Ubegelj junak. Iz Trsta se
piše: „Slov. Nar.“: Zaman iščemo v
naših, sicer na vsako najmanjšo
stvarico prežečih italijanskih listih
poročila o aferi, ktera obuja veliko
senzacijo v mestu in tudi veliki
dunajski listi, ki sicer dobivajo ta-
ko nagla poročila o tržaških do-

godbah, molče o tej stvari. [Gre se
za tukajšnjega poročevalca „Neue
Freie Presse“. Natančno ime nje-
kovo mi ni znano, a glasi se neka-
ko tako, kakor Haderlump. Mož je
tudi vreden tega imena. Mnogo let
je zvesto deloval za progresovce,
mnogo let je zasramoval tržaške in
sploh primorske Slovence in Hr-
vate in ni dvoma, da nam je mnogo
škodoval. Za tako delo je mož se-
veda razen navadne plače zaslužil
tudi posebno nagrado, in ker mu
je progresovci niso dali, si je je sam
vzel. Gosp. Hadersump ali Hader-
lump je razne bogataše opeharil za
okroglo svoto 120.000 gld. in je 2
njo pobegnil. Laški listi, sicer ta-
ko lačni na vsako najmanjšo „ba-
ruffo“, molče in molče tudi dunaj-
ski listi — vse iz simpatije za
„Neue Freie Presse“ in z ozirom
na to, da je ubegli slepar — žid.

Zopet jeden! Dobili smo
tiskano obvestilo, da pride 17. jul.
zjutraj iz Trsta „glob trotter“ z
imenom Maxamor, kateri je stavil z
neko športno družbo v Parizu, da
prehodi v 7 letih 70.000 km., za
kar dobi 70.000 frankov. Prehodu
je baje že 21.342 km. Prepotoval je
Francijo, Belgijo, Niz zemsko itd.
in hoče v Ljbljavu prirediti preda-
vanje. Maxamor je baje je slušatelj
tehnik v Corhu. „Sl. Nar.“

Potres v Dalmaciji. Pra-
žalostne vesti nam dohajajo iz Dal-
macije: Potres je v Sinju in v bliž-
njih vaseh prouzročil največjo ško-
do in — kar je najžalostnejše — po-
tresni sunki se jako pogostoma po-
navljajo in prouzročajo vsak dan
nove škode. Že na sebi siromašno
prebivalstvo je v najobupnejšem
položaju ker nima zasluzka, sedaj
pa niti stanovašiče. Velika večina
prebivalstva prenočuje pod milim
nebom, ker doslej še ni bilo možno
postaviti zadosti barak.

Primanjkljaj dunajskih
streljskih svečanostij
znaša celih 172.000 gld. Aranzjerji
so pričakovali petkrat večjo udelež-
bo, ki je bila primeroma jako kva-
verna. Ker je bila ta svečanost
skoraj čisto memskonacionalnega
značaja, se je Slovani do malega ni-
so udeležili, nego so bili vdeleženi
le dotični odborniki, ki so bili za-
vezani priti. Velikanski primanj-
kljaj se pokrije z vsotami, s kateri-
mi so jamčili prireditelji.

Koroške novice. V Čajni
je 4. julijaneki delavec umoril voja-
škega noviča Fr. Wurzerja. Uzrok
je bil prepri v gostilni. Morilca so
pozneje zasačili v Celovcu — Ko-
roška deželna hipotečna banka je
do 1. julija dovolila 788 posojil v
skupnem znesku 2,493.700 gld. —
Medveda so zasledili v Solčavskih
planinah in blizu Št. Lenarta ob
koroško-štajerski meji. — Celov-
ško mesto bode zidalo novo poko-
pališče pod Trnjo vasjo blizu Št.
Jurja. — Frajdnerske fužine sta
kupila gg. A. Wieser v Škofjem
dvoru in V. Leitgeb v Sinčevasi. —
Dne 10. julija se je obesil v Pober-
čah, obč. Pokrče, 40letni posestnik
p. d. Kružej. Uzrok so menda do-
mači prepri.

Čudna rešitev smrti. V
italijanski vasi Recule pri Caserti
je pičil gad 20letno dekle, ko je
grabilo z očetom seno. Dekletu je
otekla desna noga in kmalu se de-
sna roka. Oče je peljal hčer v Ca-
serto, a dejali so mu, da je hčer iz-
gubljena. Dekle je bilo že onesve-
ščeno, ko jo je pripeljal oče domov.
Tu je hotel se poskusiti zadnje
sredstvo, kakoršno je baje pred 100
leti rešilo se nekemu življenje. Za-
kopal je namreč slebeno hčer v
zemljo tako, da ji je gledala le glava
vun. Župan je hotel zakop zabra-
niti, toda vaščani so se mu vpri-
li. In glej, sredstvo je pomagalo! Ko
so čez 24 ur dekle odkopali, je bilo
baje zdravo! Tako poroča „Gorriere
di Napoli“.

Ubogi otroci! Iz Madrida
se piše: „Diario de Murcia“ poroča,
da je umrlo v najdeniški hiši v
Murcii izmeji 155 otrok 133 otrok
vsled lakote. Uprava dotične po-
krajine je pustila zavod brez denar-
ja, zato ni bilo možno najeti dovolj
dojilk in kupiti dovolj mleka!

Nabolj krvava bitka v
XIX. veku. Absolutno najbolj
krvava bitka, t. j. bitka, v katerih
je bilo največ mrtvih in ranjenih,
je bila bitka pri Lipsaji, v kateri
je bil premagan Napoleon I. od zdru-
ženih avstrijskih, nemških in ruskih
armad. Padlo je 90.000 vojakov.
Druga najbolj krvava bitka pri As-
pernu, kjer je padlo 66.000 vojakov,
tretja najbolj krvava bitka pa je bi-
la pri Borodinu: tu je padlo 62.000
vojakov. Nato sledita bitki: pri
Kraljevem Gradcu (32.000) in pri
Gravelottu (27.000). Pri Sedanu je
padlo 12% vseh bojevnikov, pri
Plevnu 14%, pri Mars-la-Tour 16%.

Kako stara je zemlja.
Učencjaki so izračunali, da je stara
naša zemlja vsaj 1400 milijonov
let.

Za pozabljivec. Francoska
družba zahodne železnice je skleni-
la upeljati na vagonih svojih vlakov
originalno in menda tudi prav prak-
tično novost. Večkrat se pripeti,
da ljudje, ki so izstopili na postaji,
pozabijo, v katerem vozu so bili ter
tekajo zato od jednega konca vlaka
do drugega, kar provzroči zmešnja-
vo. Omenjena železnična družba
napravi sedaj na vsakem vagonu
znamenja, zvezde, tiče, majhne se-
salce, zastave itd. Taka znamenja
si potovalci lahko zapomnijo.

Otrinki.

Čudno, čudno, „Amer. Slov.“
vidi pri nas odrte ljudi, ko nam se
belica pokazali niso; kako se pa
pri njem uresničuje rek Krista:
„Na to skalo bodem postavil cer-
kev, a peklenke vrata jo ne bodo
premagale“, g. urednik je v Toweru
že 12 let, cerkev ima še dolg,
gospod sam pa baje več hiš. Kaj ne
mi gremo, cerkev in dolgovi pa
ostanejo! Potem pa kaj čakajte o
misijonarjenju!

Zelo sitno se je mufati, ali za
\$2500 je pa še vredno reči: „Nan-
nimm ihm hin, er ist dein und ich
gebe dir meinen Segen oben drein!“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

„Amer. Slov.“

Ako bode kak član 10 let
val v Jednoto, potem kaj [kri-
in vun vržen, ne bode nič zgra-
seveda ne, oropan bode za 10
prispevka. To je faktum!

Ne hčere, ne sina po meni ne bo,
Dovolj bo spomina,
Ako dolgovi za menoj ostanejo!

„Amer. Slov.“ organ Jednote in
privilegirani list za obrekovanje in
umazanosti, je na prodaj, ali-
bolje že skoraj kupljen od nekoga
konzorcija v Jolietu. Radovedni
smo, ako se bodo z muhanjem, pre-
mufale tudi slabe lastnosti?

Zahvala.

Dolžnost me veže, da se na tem
mestu lepo zahvalim g. FR. SAKSER-
ju za prijazni sprejem pri mojem
dohodu iz stare domovine v New
York in za dobro postrežbo, ktero
sem imela pri njem za časa mojega
bivanja dokler sem se tam mudila,
in tudi za spremstvo na kolodvor
pri mojem odhodu v Joliet, Ill.
Zato svetujem vsem rojakom in ro-
jakinjam, kateri potujejo v staro
domovino, ali pa iz stare domovine
v Ameriko, obrnite se na g. Frank
Sakserja in uverjeni bodete, da bo
dobre postrežbe in ne bodete
trpeli nobene škode.

V JOLIETU, Ill., 23. jul. 1898.

TEREZIJA WOLF.

(Celo kopico enacih zahval ima-
mo, a jih nismo tiskali, češ kaj
bi delali toliko reklam, a sedaj jih
moramo, ko nas lovoposko sumi-
čijo: „wie der Schelm selbst ist, so
denckt er von Andern“. Koliko jih
je že potovalo, ko se denarja od njih
nismo imeli, to ve marsikdo. Ur.

Listnica uredništva:

Rojakom odpošljemo sedaj za
\$40.85 100 gld. avstr. valjave, pri-
deja je še 20 centov za poštnino
ker mora biti denarna pošiljatev
registrirana.

GOBAR in MUHAR sta morala
izostati za to številkoo zaradi pre-
obilega gradiva; ravnokako nekaj
dopisov.

Prodajalnica naprodaj

Dobra prodajalnica z GROCE
RIJAMI, OBLEKO in DRUGIM
STVARMi je naprodaj v DOBREM
krajju kjer biva mnogo Slovencev.
Kupčija je dobra. Vse je PO CENI
Pisma naj se pošljajo „Glas Naroda“
du“, kateri pové vse drugo. (1-4)

Mestna hranilnica ljubljanska

obrestuje tudi nadalje hranilne vloge
po 4%
brez odbitka novega rentnega davka.

Denar — tudi amerianski — se jej lahko pošilja narav-
nost ali pa s posredovanjem „GLAS NARODA“.

HOTEL

Warenberger

J. STREIFF & CO., lastnika
130 Greenwich Street, New York
(v bližini tiskarne „Glas Naroda“).

V našem hotelu ostanejo navadno Slovenci dobajajoči iz
Avstrije.
Dobra postrežba po nizke ceni.
Prodajamo
parobrodne in železniške listke
po najnižjih cenah.

JOHN GOLÓB,

izdelovalec
umetnih orgelj

se priporoča za izdelovanje in popravo KRANJ-
SKIH HARMONIK Cena najcenejšim 3glas-
nim od \$25 naprej in treba dati \$5 „are“. Bolj-
še vrste od \$45 do \$100. Pri naročilih od \$50
do \$100 je treba dati polovico na račun. Glas-
sovi so iz jekla, trpežni za vse življenje. Delo
garantirano in prva poprava brezplačna.

JOHN GOLOB,
203 Bridge Street, JOLIET, Ill.

EDINI SLOVENSKI ZAVOD! FR. SAKSER & CO.

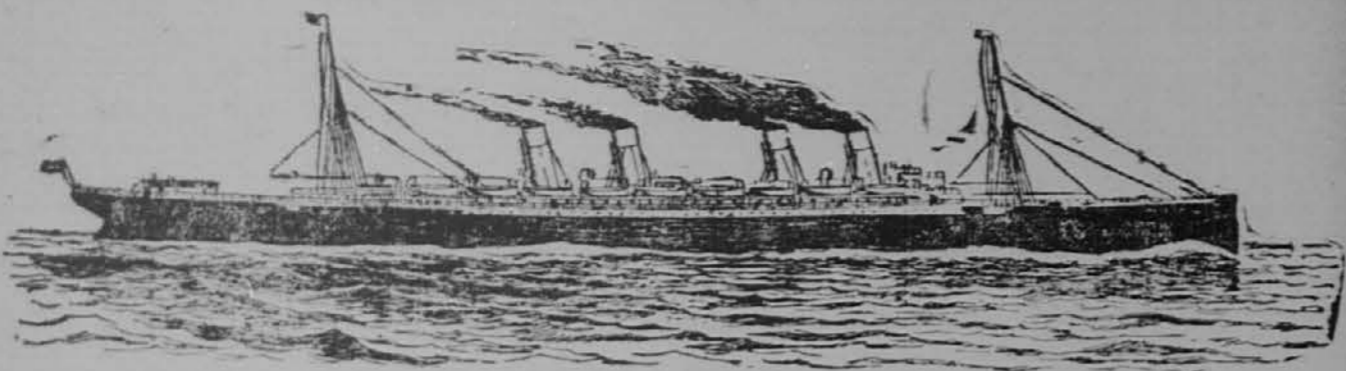
"GLAS NARODA"

109 Greenwich Street, New York,

posreduje

listke za vse parobrodne in železniške proge.

Parobrodne družbe: GENERALE TRANSATLANTIQUE, RED STAR LINE, AMERIŠKA DRUŽBA, BREMNARSKI LLOYD, HAMBURŠKA DRUŽBA, ROTTERDAM-NIEDERLAND LINE LTD.

Posilja točno in vestno

DENAR V STARO DOMOVINO

ceno in zanesljivo, dosedaj smo odposlali že nad

poldrugi milijon goldinarjev avstr. veljave.

Pri večjih svotah in menjavi priporočamo menjice dobrih bank. Posredujemo hranilne vloge v razne slovenske posojilnice.

Vsak Slovenec naj se na nas obrne, ker vsakomu dobro postrežemo. Paziti je treba na naš naslov. Vsak potnik naj nam brzojavi ali natanko piše, po kateri železnici v New York pride in čas. V New York ne vozijo železnice: Wabash, Nickelplate, Rio Grande, Canadian Pacific in druge, ki grejo samo do Chicago, ali Buffalo potem pa spremene železnice in to je potreba vedeti in to nam potreba naznaniti. V New York dospé železnice: Pennsylvania, Grand Central, Lehigh Valley, Baltimore Ohio, Erie, Delaware Lakawana, West Shore, Western Ontario itd. Ne poslušajte krivonosih agentov; nesprejmite transfere tikevov, ker ti Vas prodajajo v drage, a nič vredne hotele in Vas povsodi oslepe; računajo \$2.50 do \$3 za dan, a ni kaj jesti; pri nas napravite kakor sami hočete. Ako nam dohod natanko brzojavno ali pismeno naznanite, prihranite lepe novce. Ne verujte nikomur, ki vam reče, da smo se mujali, ali kaj drugače. Pri nas govori vsakdo, toraj le samo eden slovenski, ali kranjski in hrvatski. Glejte na številko 109 Greenwich Str. na koncu Carlisle Street!

V poslednjem času lovimo naše rojake z našimi kovertami ljudilovci, ki govoré poljski, slovaški, hrvatski in tudi kdo zelo slabo kaj slovenski. Ti vsakemu rečejo, da ga k nam poljejo, a ga drugam odvedejo in odrejo, kar je že marsikdo okusil.

Ako se kak potnik pripelje čez vodo to je Hudson, kjer so skoraj vse železniške postaje, naj se vsede na konjsko železnico in konduktarju reče, da vstavi na Carlisle Str., potem ima le dva mala bloka do nas in kakor hitro na Greenwich Street stopi iz Carlisle Street, kjer to pri naši uradi enja vidi našo višnjevo tablo z napisom „Glas Naroda“.

Kdor potuje naj bode previden, ker drugače ga zep boli.

Francoska parobrodna družba Compagnie Générale Transatlantique.

Direktna črta do HAVRE - PARIS SVICO - INNSBRUK (Avstria).

Parniki odplujejo vsako soboto ob 10. uri dopoldne iz pristanišča št. 42 North River, ob Morton Street:

La Touraine	6. avgusta.
La Bretagne	13. avgusta.
La Normandie	20. avgusta.
La Gascogne	27. avgusta.
La Touraine	3. septem.
La Champagne	10. septem.
La Navarre	17. sept.
La Normandie	24. sept.
La Touraine	1. oktobra.

Glavna agencija za Zjed. države in Canada: 3 BOWLING GREEN, NEW YORK.

Josip Losar
v East Helena, Mont.
priporoča svoje

grocerijsko blago

kakor tudi OBLEKO, OBUVALA za moške, ženske in otroke. Dalje: VINO, FINE SMODKE in ŽGANJE in KUHINJSKO OPRAVO. Vse prodajam po najnižji ceni.

HOTEL VIENNA

JOHN BREDL, prop.
358 Ohio Str., Allegheny, Pa.,
toči fina vina, likerje in prodaje dobre smodke.
Posestnik je avstrijski Nmec, rodom Čeh. Toči dobro EBERHART in OBER PIVO.
Dobro prenočišče za potnike.

Podpisani priporoča vsem Slovencem svoj krasno vrejeni

Hotel Florence

177 Atlantic Ave., Brooklyn, N. Y.

Vedno bodem točil razno izvrstno sveže pivo, posebno pravo importirano plzensko pivo, fina vina; izvrstne smodke in okusna jedila bodem dajal vsem gostom proti zmerni ceni; na razpolaganje je lepo

kegljisce.

Posebno se priporočam rojakom za razne svečanosti, veselice, poroke itd., ker storil bodem kar je v moji moči.

Slovinci obiščete me obilokrat!

Svoji k svojim!

Se spoštovanjem

Frank Gole,

hotelir 177 Atlantic Ave., Brooklyn, N. Y.

Ustanovljena 1884!

THE CARNOLIA CIGAR FACTORY,

F. A. Duschek, lastnik.

Priporoča posestnikom Beer Salonov in grocerijskih prodajalnic vsakovrstne fine smotke (Cigara) po jako nizkej ceni. Edini izdelevatelj: FLOR DE CARNOLIA ali „Kranjska lepota Cigare“ z barvano sliko.

Zaloga izvrstnih dolgih viržink z slamo.

Na zahtevanje pošiljam cenik (Price list).

Naročila se vestno in točno izvršujejo.

Uzorce (Samples) kakor tudi večja naročila pošiljam po Expressu prosto in se pri sprejemu nič ne plača, ako se mi gotovi novci, Money Order ali chek pošlje z naročbo vred. Novci se tudi lahko odpošljejo na „Glas Naroda“. Moj naslov je:

F. A. DUSCHEK

328 E. 70 STR. NEW YORK, CITY.

Svoji k svojim!

Spretni agentje se sprejmo proti ugodnim pogojem.

KNAUTH, NACHOD & KUEHNE

No. 11 William Street.

Prodaja in pošilja na vse dele sveta denarne nakaznice, menjice, dolžna pisma.

Izposluje in izterjuje zapuščine in dolgeve.

BENZIGER BROTHERS

36-38 Barclay Street, New York.

TOVARNARJI potrebščin za katoliška društva.

Posebnosti naše hiše so:

regalije (društvena znamenja).

Zastave, bandera, prepasnice in redovni zuaki.

Sablje,

požnice,

čelade,

čepice,

zavilhave rokavice,

rokavice itd.

Vse to napravimo inatanko po predpisu raznih društev.

Zlate in srebrne kolanje naša specialiteta.

Ustanovljeno:

New York, 1853. Cincinnati, 1860. Chicago 1887.

G. MARTINI

na 5. ulici v Red Jacketu, Mich.,

ie odprl

VELIKO TRGOVINO

in prodaja na DEBELO (wholesale) raznovrstna CALIFORNIŠKA in druga VINA, ŽGANJE in LIKERJE raznih vrst, SMODKE in pipe. Slovenske trgovce vabi, da pri njem kupujejo NAJBOLJŠE BLAGO po NAJNIZJI CENI.

Slika predstavlja

srebrno uro

z jednim pokrovom na vijak (Schraube), na katerem je udalana zlata podoba, bodisi: lokomotiva, jelen ali konj, in stane z dobrim, Elgi in kolesovjem

na 7 kamnov samo... \$13.50

in na 15 kamnov samo \$15.00

Na zahtevanje se razpošiljajo ceniki frankovani.

Poštena postrežba in jamstvo za robo je moje geslo.

Za obilo naročbe se priporočam z vsem poštovanjem:

Jakob Stonich,

89. E. MADISON STREET, CHICAGO, ILL.

THE STANDARD GEM ROLLER ORGAN

to je čudo sedanjosti.

Igra nad 300 komadov. Vsako dete zna igrati.

Ta godbeni instrument je nedosegljiv in najpopolnejši avtomat. Ni potreba nikakoga znanja muzike. Vsakdo zamore na njem igrati cerkvene pesmi, valčke, polke, škotsko itd. Izvrstno spremljevanje za petje. Naše orglje so lepo delo in celo kras v hiši. Popolne orglje, ki igrajo 300 komadov, veljajo le \$6. Sedaj je čas si omisliti ta instrument. Pošljite nam \$3 in mi vam pošljemo in instrument, ostale \$3 plačate pri sprejemu. Imamo na tisoče pripoznalnih pisem.

Veseli me, da imam tako dober organ. Iv. Cernič. Organ, dobil, ravno tak je, kakor popisano. Provroča, da dekleta plešejo. Sim. Novak.

Jako pripraven za darilo. Zelo dapade. C. Justan. Dvojne cene je vreden kolikor sem zanj dal, boljšega ne bi dobil. Rud. Pechauer.

Toplo priporočam organ vsem prijateljem godbe. Tom. Klanc. V mojo prodajalno vabi kupce. Kratkočasi ure. Ad. Jersich. Denar zaslužim z organom. Vsi ga ljubijo. John Zoblich.

Naslov: STANDARD MANUFACTURING CO., P. O. Box 1355. 45 Vesey Street, New York.

HRVATSKE DOMOVINE SIN

glasoviti in proslavljeni zdravnik

Dr. G. IVAN POHEK

sedaj nastanjeni zdravnik na

So. East corner 10. Walnut Str., KANSAS CITY, MO.

kateri je predsednik velikega nemškega vseh učilišč ter predsednik zdravniškega društva in jeden najpriljubljenejši zdravnik zaradi svojih zmoglosti pri tamošnjem ljudstvu,

priporoča se slovenskemu občinstvu za zdravljenje vsakovrstnih notranjih kakor tudi vnanjih boleznij.

Dr. G. IVAN POHEK,

jega rojaka Dra. Gjura Ivana Poheka. On je na

stotine in stotine

nevarno bolnih oseb ozdravil, posebno pa mu je ljubo pomagati svojemu rojaku in bratu, po krvi in rodu.

Dr. G. IVAN POHEK

se je pokazal izredno nadarjenega pri zdravljenju žensk in otrok: v tem je nedosegljiv.

VSI ONI,

kateri nemorejo osebno k njemu priti, naj opišejo natanko svojo bolezen, kako stara je bolezen, in on odpošlje takoj zdravilo in navod, kako se zdraviti. V slučaju, da vidi, da je bolezen neozdravljiva, on to pove dotični osebi, ker neče da bi kdo trošil po nepotrebnem svoj krvavo zasluženi denar.

NASVETE DAJE ZASTONJ.

Vsa pisma naslovite na:

Dr. G. IVAN POHEK,

So. East 10. Walnut Str.,

KANSAS CITY, MISSOURI.

JOSIP SOTLICH

priporoča svojo

TRGOVINO

z grocerijami, razno obleko, posebno delalno obleko in obuvala za rudarje; obuvala za moške, ženske in deca; hišno in kuhinjsko opravo; klobuke, spodnjo obleko itd.; itd.; dalje svojo

mesnico,

v kateri je dobiti vsakovrstno sveže meso, kakor tudi prekajeno meso in fine kranjske klobase.

Prodajam

parobrodne in železniške listke

za vse črte in vse kraje iz Amerike v staro domovino, ali iz stare domovine semkaj.

Dalje pošiljam novce v staro domovino hitro in ceno.

Kot agent parobrodskih družb poslujem že 16 let.

Priporočam se vsem rojakom

Josip Sotlich,
CALUMET, MICH.

Rojaki, podpirajte domačina!